

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 37/ . 2010
privind solutionarea contestatiei depuse de
SC x SRL Pitesti si inregistrata la
Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. .2010

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de SC x SRL asupra contestatiei formulata impotriva deciziei de impunere nr. .2009 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. 2009.

Obiectul contestatiei inregistrata la DGFP Arges sub nr. .2010 il contituie suma de z lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata, diminuarea pierderii fiscale stabilita de catre organele de inspectie fiscala cu suma de z lei precum si decizia nr .2009 de nemodificare a bazei de impunere privind impozit pe profit.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205, art 207 si art. 209 lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de SC x SRL.

I.Prin contestatia formulata societatea nu este de acord cu masurile dispuse de organele de inspectie fiscala cu privire la :

- suma de z lei reprezentand TVA de plata evidentiat in deciziei de impunere nr .2009 ,
- decizia nr. .2009 privind nemodificarea bazei de impunere
- diminuarea pierderii fiscale inregistrate pentru urmatoarele considerente:

Pentru TVA in suma de z lei stabilita in timpul controlului , petenta precizeaza ca acesta este aferenta cheltuielilor cu materialele si manopera pentru amenajarea sediului social inchiriat conform contractului de comodat cu titlu gratuit pe perioada nelimitata incheiat intre familia B si contestatoare.

Petenta sustine ca *“lucrarile de amenajare trebuiau inregistrate ca investitii la mijolace fixe inchiriate , fiind efectuate in scopul desfasurarii in bune*

conditii a obiectului de activitate, iar valoarea fiind amortizata pe perioada derularii contractului de inchiriere sau conform Legii 15/1994.”

Cu referire la diminuarea pierderii de catre organele de inspectie fiscala , petenta sustine ca obiectele de inventar- firma luminoasa a carei valoare nu s-a acceptat ca deductibila “*a fost achizitionata pentru a se vedea sediul societatii*” iar imprimanta in valoare de z lei a fost utilizata in perioada cat societatea a functionat .

In concluzie SC x SRL nu aste de acord cu cele consemnate de organele de inspectie fiscala si solicita analizarea si dispunerea fata de cele precizate.

II. Prin decizia de impunere nr. .2009 intocmita in baza constatarilor inscrise in raportul de inspectie fiscala nr. .2009 organele de control au stabilit de plata in sarcina petentei obligatii fiscale constand in tva de plata in suma de z lei din care petenta contesta suma de z lei pentru urmatoarele motive :

Contribuabilul a dedus in mod eronat TVA la achizitii care nu au fost utilizate in folosul operatiunilor taxabile incalcand prevederile art 145 alin 1 din Legea 571/2003 republicata.

Agentul economic a efectuat amenajari la un spatiu detinut in baza unui contract de comodat desi in acesta era stipulat in mod expres sa nu se faca imbunatatiri fara acordul prealabil al proprietarilor .

Totodata organele de inspectie fiscala au stabilit pentru anul 2008 o diminuare a pierderii inregistrate de agentul economic la suma de z lei stabilind ca si cheltuieli nedeductibile fiscal suma de z lei

In consecinta organele de inspectie fiscala au stabilit urmare controlului obligatii suplimentare de plata in sarcina petentei in suma de 5040 lei tva din care contestata suma de z lei

III In referatul nr. .2010 intocmit de Activitatea de Inspectie fiscala –serviciul de inspectie fiscala persoane juridice se propune respingerea contestatiei si mentinerea constatarilor stabilite prin raportul de inspectie fiscala nr .2009 si a deciziei de impunere nr .2009.

IV. Luand in considerare constatările organului de control, motivatiile petentei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare se retin urmatoarele:

1.Referitor la suma de z lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata neadmisa la deducere, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte *daca societatea are drept de deducere a taxei pe*

valoarea adaugata aferenta unor achizitii de bunuri si prestari de servicii efectuate la un imobil detinut in baza unui contract de comodat .

In fapt , in perioada 13.03.2009-30.09.2009 societatea a inregistrat in evidenta contabila TVA deductibila in suma de z lei aferenta unor materiale si servicii efectuate la amenajarea spatiului situat in str. Egalitatii , imobil detinut in baza contractului de comodat incheiat in data de .2008 intre fam. B proprietatii imobilului si SC x SRL.

Avand in vedere ca in contractul de comodat incheiat era stipulat faptul ca SCx SRL in calitate de comodatatar sa nu faca amenajari sau imbunatatiri care sporesc valoarea de intrebuintare a spatiului,organele de inspectie nu au acordat drept de deducere a TVA pentru suma de x lei .

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin 1 , alin 2, din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

“(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

”

.....
Fata de prevederile legale sus mentionate, se retine ca persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor aprovizionate de la o alta persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, iar pentru exercitarea dreptului de deducere persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate emise pe numele sau de catre persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , s-a retinut ca societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in factura fiscala in suma de z lei de achizitie bunuri si prestari servicii pentru un imobil detinut in baza unui contract de comodat .

La cap IV art.4 litera f din contractul de comodat incheiat intre petenta si fam. Barbu la obligatiile comodatarului se stipuleaza :

“sa nu se faca amenajari sau imbunatatiri care sporesc valoarea de intrebuintare a spatiului fara acordul prealabil si expres al proprietarului” iar la capitolul IV art. 4 litera d) din acelasi contract se prevede “sa conserve spatiul , pentru care va intreprinde toate diligentele ca obligatii de mijloace , pentru ca spatiul pus la dispozitie sa poata fi restituit in starea in care a fost primit”.

Astfel in speta sunt aplicabile prevederile art 128 ali 4 litera b) si art. 129 alin 1) si alin 2) din Legea nr 571/2003 privind codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

ART. 128

Livrarea de bunuri

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

ART. 129

Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la [art. 128](#).

(2) O persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ca intermediar în prestarea de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși aceste servicii, în condițiile stabilite prin norme.

Ca urmare se retine SC x SRL a achizitionat bunuri si a efectuat prestari de servicii pentru care a dedus in totoalitate TVA aferenta , la incheierea contractului de comodat punand la dispozitia proprietarilor aceste imbunatatiri in mod gratuit conform clauzelor contractuale.

Totodata in speta sunt aplicabile si prevederile art.126 din acelasi act normativ care precizeaza:

ART. 126

Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul [art. 128](#) - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile [art. 132](#) și [133](#);

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la [art. 127](#) alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la [art. 127](#) alin. (2);

Avand in vedere aceste prevederi legale se retine ca in conformitate cu clauzele contractului de comodat inregistrarea cheltuielilor efectuate cu amenajarile trebuiau recuperate prin refacturarea investitiei inregistrand astfel venituri pentru care societatea trebuia sa colectata TVA .

Astfel societatea nu poate justifica exercitarea dreptului de deducere a tva, organele de inspectie fiscala in mod legal procedand la neacordarea

dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturi fiscale sus mentionata in suma de z lei ,contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei potrivit careia” *lucrarile trebuiau inregistrate ca investitii la mijloacele fixe inchiriate , fiind efectuate in scopul desfasurarii de bune conditiiuni a obiectului activitatii , iar valoarea fiind amortizata pe perioada contractului de inchiriere sau conform legii nr 15/1994*” aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat partile contractante au incheiat un contract de comodat si nu unul de inchiriere iar perioada pe care este incheiat contractul este nelimitata.

2. In ceea ce priveste contestatia formulata impotriva diminuarii pierderii fiscale inregistrate de agentul economic cu suma de z lei cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii are competenta de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care aceasta masura emisa de organele de inspectie fiscala nu se refera la stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala precum si accesorii ale acestora, neavand caracterul unui titlu de creanta fiscala.

In fapt, urmare inspectiei fiscale efectuate s-a constatat ca agentul economic a dedus in mod eronat suma de z lei la calculul profitului impozabil insa avand in vedere ca petenta inregistrase pierdere fiscala in suma de z lei acest lucru nu a facut decat sa diminueze pierderea fiscala acesta fiind in suma de z lei la finalizarea controlului .

In drept, potrivit art. 209 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este competenta sa solutioneze “*contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala [...].*”

Totodata in speta sunt aplicabile si prevederile punctului 5 litera d) din ORDIN Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea [titlului IX](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care prevede :

“ 5. Instructiuni pentru aplicarea [art. 178](#) - Organul competent

d) *Diminuarea pierderii fiscale prin neadmiterea ca deductibile a unor cheltuieli, fără a rezulta, pe cale de consecință, impozit pe profit, reprezintă măsura și intră în competența de soluționare a organului emitent al actului administrativ atacat, indiferent de cuantumul sumei contestate.*”

Intrucat diminuarea pierderii fiscale nu vizeaza stabilirea obligatiilor fiscale in sarcina contestatoarei, nerezultand pe cale de consecinta impozit pe profit , se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii neavand competenta de solutionare potrivit art. 209 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, care precizeaza:

“Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, dosarul va fi transmis spre solutionare la Activitatea de Inspectie fiscala -Serviciul de inspectie fiscala persoane juridice nr 1 in calitate de organ emitent al masuri de diminuare a pierderii fiscale .

3.Referitor la contestatia indreptata impotriva deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr 2009 cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este daca se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei in conditiile in care s-a constatat că toate obligatiile bugetare care au făcut obiectul inspectiei fiscale au fost corect determinate, iar contestatoarea nu demonstreaza vatamarea sa prin emiterea unui act administrativ fiscal

In fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .2009, emisa de Activitatea de inspectie fiscala 1 se precizeaza ca obligatiile bugetare care au facut obiectul inspectiei fiscale au fost corect determinate de contribuabilul, nerezultand debite suplimentare fata de sumele declarate de acesta.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.205 pct 1 si 2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care precizeaza ca :

“ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. “

Totodata, Ordinul ministrului finantelor nr. 1267/2006 pentru aprobarea formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere", la litera b) din Anexa nr. 2 Instructiuni de completare a formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere", precizeaza:

“ Decizia privind nemodificarea bazei de impunere se va emite la finalizarea unei inspectii fiscale generale sau partiale, numai in cazul in care se constata ca toate obligatiile bugetare care au facut obiectul inspectiei fiscale au fost corect determinate.”

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 217 (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stabileste ca:

“ Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei. “

Cu privire la indeplinirea conditiilor procedurale la punctul 9.3 si punctul 13.1 din ORDIN Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se prevede:

„9.3. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestației, lipsa calității procesuale, lipsa capacității, lipsa unui interes legitim, contestarea altor sume și măsuri decât cele care au făcut obiectul actului atacat.

13.1. Contestația poate fi respinsă ca:

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;”

Intrucat Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. .2009 nu vizeaza stabilirea de obligatii suplimentare de plata (debite sau accesorii), iar petenta nu demonstreaza ca a fost lezata in dreptul sau interesul sau legitim , se retine ca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii nu se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei pentru acest capat de cerere , aceasta se va respinge ca lipsita de interes.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 126, art.128, art.129 ,art 145 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal , Ordinul MF 1267/2006 punctul 5 din Ordinul 519/2005 coroborate cu prevederile art. 206 , art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 215 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei depuse SC x SRL impotriva deciziei de impunere nr. 2009 pentru suma de z lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

2 Transmiterea contestatiei formulata de SC x SRL din Pitesti impotriva masurii de diminuare a pierderii fiscale inregistrate de petenta ,la Activitatea de inspectie fiscala -Serviciul de inspectie fiscala nr 1 spre competenta solutionare.

3. Respingerea ca lipsita de interes a contestatiei depuse SC x SRL impotriva deciziei de nemodificare a bazei nr .2009 emisa de Activitatea de inspectie fiscala -Serviciul de inspectie fiscala nr 1

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare.

Director coordonator